

Atli Gregersen:

*Hendan greinin inniheldur eisini sitat úr grein í Sosialinum frá 2012 við Atla Gregersen

-Mítt ráð til komandi landsliðs-
spælar-

ar er, at tit skulu halda tykkum frá Facebook. Tí tú kann gott lesa tíggju góðar viðmerkingar, men tað er tann eina negativa, sum stendur eftir

Atli Gregersen
syngur tjóðsangin
fyri seinastu ferð
á Tórsvølli sum
landsliðsspælari,
tá Føroyar vinna
1-0 á Malta

– EG AETLAÐI AT GEVAST Í STILLUM

Bersøgin, litríkur og skjótt fyrrverandi landsliðsspælari. Tað skuldi tó henda í øllum stillum, men Atli Gregersen klárar ikki altíð at stýra kenslunum, tá hann tosar við miðlarnar. Hann vil illa sleppa barnadreyminum, men tíðin er komin. Hann heldur ikki at landsliðsspælarar skulu brúka Facebook, og staðfestir, at ein stuðlandi familja er alt avgerandi fyri at kunna liva fót bóltsdreymin. Mánakvøldið 18. november spælir Atli Gregersen sín seinasta landsdyst. Ein liðskipari við einum stórum hjarta fyri landsliðnum takkar fyri seg

TRÓNDUR ARGE – KEYPMANNAHAVN,
DANMARK

– Trúgv mær ella ei, eg ætlaði at gevast í øllum stillum, sigur Atli Gregersen og smílist.

Hann hevur sett seg við eitt borð í hugnaligu barrini á gistingarhúsi í Keypmannahavn. Føroyska landsliðið heldur til í Park Inn gistingarhúsinum tætt við Kastrup. Atli Gregersen er í frítíðarbúnanum hjá landslið-

num og skiftist millum at seta seg framav og afturav. Hann takkar nei til kaffi, tí landsliðið hevur júst etið felags nátturða.

Onkra løtu tykist hann eitt sindur kensluborin, meðan hann aðrar lötur tykist meiri spentur at fortelja. Fortelja um teir 57 landsdystirnar og tann stóra týdningin, sum føroyska landsliðið hevur havt fyri mannin, sum bleiv liðskipari á landsliðnum í 2016. Ein maður, sum hevði ein dreingjadreyim um

at ganga í fótasporunum hjá núverandi hjálparvenjarnum, Jóannesi Jakobsen.

Meldar út av óvart

Hann er blivin 37 ár og hevur boðað frá, at hann gevst á landsliðnum eftir EM 2020 undankappinga. Tað gjørdi hann partvís eftir dystin móti Rumenia á Tórsvølli í oktober, men tað var ikki meiningin.

– Eg var frustreraður. Vit spældu væl móti Rumenia, og eg

føldi eftir 70 minuttir, at hetta verður eitt ella trý stig. So tapa vit 3-0 og fjølmiðlarnir standa har. Tað kom bara úr mær. Tá eg hevði sagt tað, so hugsaði eg, at eg hevði fyrri eina ferð skyld eina plan, men eg kláraði heldur ikki at halda hana. Eg minnst eisini at konan ringdi og spurdi, "ná, so tú gevst?", fortelur Atli Gregersen.

Hann iðrar seg um, at hann segði ov nógv í samrøðuni við FM1.

– Tað iðrar meg eitt sindur, at eg gjørdi tað upp á handan mátan, tí trúgv mær ella ei, so dámar mær ikki at tað bleiv so nógv fokus á mær, tí hetta er ein liðtróttur. Nú var nógv fokus á mær, og at eg skuldi standa og lippa. Tað hevði eg kunnað hugsað mær at sloppið undan. Hinvegin, so hugsaði eg eisini, at tað var gott bara at sleppa av við tað. So kanska eg fekk frið triggjar teir seinastu dystirnar, og øll ikki tosa meg av landslið-